BUČAS UN APSKĀVIENS NO POLLIJAS STORMAS

Anna Ēringa

No zviedru valodas tulkojusi
Inga Grezmane

ZVAIGZNE ABC

PolijaStorma.indd 1 22/10/2024 15:23

Anna Ehring
PUSS OCH KRAM FRÅN POLLY STORM
© Anna Isling Ehring, 2024
First published by Bonnier Carlsen, Stockholm, Sweden.
Published in the Latvian language by arrangement
with Bonnier Rights, Stockholm, Sweden.

PolijaStorma.indd 2 22/10/2024 15:23

Dzīvei

PolijaStorma.indd 3 22/10/2024 15:23

Grāmata

Mēs ar vecmāmiņu sēdējām uz viņas iestiklotā balkona un ēdām sausmaizītes, kuru drupatas nemitīgi strēga starp zobiem.

– Jā, nav viegli būt jaunam. Nu patiesībā arī vecam būt nav viegli, – vecmāmiņa sacīja, nokoda cigāram galu un uzcēla kājas uz balkona margām.

Debesis bija tumšas, bet ne zvaigžņotas. Vecmāmiņa paņēma no galdiņa degošu sveci, pielika pie cigāra un pāris reižu spēcīgi ievilka gaisu, liekot tam iegailēties.

– Tu vari atvērt logu plašāk, ja tev nepatīk dūmi, – viņa noteica.

– Man netraucē dūmi, – es atbildēju.

Pie nākamā elpas vilciena cigārs atkal iegailējās.

– Ar viņu viss būs kārtībā, tu redzēsi.

– Nespēju izturēt neziņu, – es sacīju.

– Jā, tas ir šausmīgi. Tomēr mums ir jāmēģina kaut kā novērst domas.

– Kā? Kā lai novērš domas? – es gribēju zināt.

– Es mēdzu tamborēt vai kaut ko lasu.

PolijaStorma.indd 5 22/10/2024 15:23

– Tamborēt es neprotu, un manās smadzenēs ir pārāk liels juceklis, lai es tagad spētu lasīt.

– Tu proti tik skaisti zīmēt. Vari izveidot pati savu grāmatu.

Vecmāmiņa izpūta lielu dūmu mākoni.

– Pati savu grāmatu? Bet par ko?

– Par dzīvi…

– Kādu dzīvi?

– Tavējo, pats par sevi saprotams. Pēc tam tu to varēsi iedot savam brālim, kad viņš būs iemācījies lasīt.

– Brālim?

Vecmāmiņa pagriezās un samiegtām acīm viltīgi skatījās uz mani.

– Tu vari uzrakstīt visu, ko, tavuprāt, viņam vajadzētu zināt. Kaut ko tādu, ko tikai lielā māsa var pastāstīt savam mazajam brālītim.

Es iekodu lūpā un atkal pievērsu seju mūžīgajam kosmosam, kurā nekam nav ne sākuma, ne beigu. Dzīvei ir gan sākums, gan beigas. Tava dzīve sākās pirms trim dienām.

Man likās, ka vecmāmiņas ideja ir tiešām laba. Tāpēc šis stāsts būs veltīts tev, ja tu apsoli turpināt dzīvot. Tev tas ir jādara! Citādi visi būs ļoti noskumuši.

Vispirms es tev pastāstīšu par dienu, kad tu ieradies.

PolijaStorma.indd 6 22/10/2024 15:23

Ziemassvētku diena

Bija Ziemassvētki, es pamodos jau agri no rīta ar savādu, gruzdošu satraukumu krūtīs.

Es ielavījos viesistabā un palūkojos uz Ziemassvētku egli, lai pārliecinātos, vai zem tās ir kaut kas nolikts. Un tā patiešām bija. Zem egles gulēja vairāki bezformīgi sainīši dažādos ietinamajos papīros, apsieti ar atšķirīgām lentītēm.

Sēžot blakus eglei un iztaustot dāvanas, es pēkšņi sadzirdēju savādas skaņas, kas nāca no virtuves. Es devos turp un ieraudzīju mammu, kas ar vienu roku bija atbalstījusies pret sienu. Uz grīdas zem viņas bija liela peļķe. Sākumā es nodomāju, ka mamma ir apčurājusies, bet pēc tam atcerējos, ka viņa bija stāstījusi par ūdens noiešanu pirms bērna dzimšanas. Problēma bija vienīgi tāda, ka tev vajadzēja ierasties ne agrāk kā februāra sākumā.

Mamma pacēla skatienu un pamanīja mani. Viņa mēģināja kaut ko teikt, taču tas vairāk izklausījās pēc

PolijaStorma.indd 7 22/10/2024 15:23

lāča rūciena, tad viņa saķēra vēderu un noslīga uz grīdas. Es skrēju pasaukt tēti.

– Tēt! Mosties! Mamma virtuvē dzemdē!

Es paraustīju viņa segu.

Tētis izslējās gultā sēdus – gluži kā atkritumu spaiņa vāks, kad tam uzkāpj uz pedāļa un tas ar rāvienu atveras. Viņš zibens ātrumā uzvilka bikses, diemžēl ar aizmuguri uz priekšu, un skriešus metās uz virtuvi pie mammas. Es steigšus viņam sekoju.

Virtuvē valdīja briesmīgs haoss – mamma īdēja un elsoja. Tētis stāvēja ar ieplestām acīm un kādam zvanīja. Nešķita, ka viņš ir pie pilna prāta, un es tobrīd nodomāju, vai viņš diez dosies līdzi mammai uz slimnīcu šādā paskatā, tas ir, ar izspūrušiem matiem un otrādi uzvilktām biksēm. Es nezinu, kāpēc prātoju par šādiem niekiem, kamēr mamma grasījās laist pasaulē tevi. Reizēm ir grūti saprast, kāpēc mēs domājam tik savādas lietas.

Tētim telefonā kāds atbildēja, un viņš nobēra, ka mums nekavējoties nepieciešama palīdzība, jo mammai ir sākušās priekšlaicīgas dzemdības.

Tobrīd mamma tupēja uz ceļiem, ar rokām atbalstījusies pret plīti, un skaļi kliedza. Tas noteikti bija dzirdams visā kāpņu telpā.

PolijaStorma.indd 8 22/10/2024 15:23